

ДИРЕКТОР

Атлант склепіння на плечах
Тримав протягом віків,
Але й сьогодні на очах
Ще є міцні чоловіки.

Їх ноша дуже не легка,
А передать нема кому.
І наша школа теж така,
Тримать під силу лиш йому.

Справ завжди вище голови,
Гора проблем не відступа,
Потрібна мудрість, як в сови,
Везіння ж завжди у шипах.

Організатор, педагог,
Є божий промисел в ньому,
Тому все нових перемог,
Ідей багато ще йому.

Сьогодні лише шістдесят,
В очах запал, як в юнака,
Багато буде добрих свят,
І сила щоб була в руках.

На пенсію ще рано йти,

Адже вона не для таких,
Хто може жити без мети
Та не пройшов своїх доріг.

І, чесно кажучи, поки
Кому печатку передать
Нема, бо ще пройдуть роки,
Щоб хтось зумів її тримать.

Від себе можу теж додять:
З ним тридцять літ – це довгий час,
Та хочу ще співпрацювать,
Якщо років знайду запас.

Його ім'я відоме всім,
І прізвище звучить навкруг,
Нелегко працювати з ним,
Та він товариш всім і друг.

Дата написання вірша: 2021-01-04